

**KIRKENS
JULEPROGRAM**

side 13

JAFAR - 17 ÅR

side 2-3

**DET NYE
KIRKENS HUS**

side 6-7

God jul!

TERRA SKADEFORSIKRING
blir formidlet av Kragerø Sparebank

TERRA

Kragerø Sparebank
«Lokalbanken siden 1840»

Jafar

- 17 ÅR

«*29*» il du eg skal snakka på nynorsk eller på bokmål?» er spørsmålet jeg blir møtt med når jeg ankommer Bredsdorfs Minde for å ha en liten prat med Jafar. Han er en av de mindreårige flyktningene fra Afghanistan som nå bor i Kragerø; - spørsmålet hans røper at han har en fortid på Vestlandet før han kom hit til oss. Når jeg gir han kompliment for å prate godt norsk, svarer han med klingende «det var kjekt å høyra», før han slår over til bokmål og Kragerø-dialekt.

Jafar er 17 år nå, han har bodd i nesten 2 år i Norge, - siden mars/april i år har han bodd i Kragerø. Jeg ber han fortelle litt om livet sitt før han kom til Norge.

«Jeg er født og oppvokst i byen Helmand i Sør-Afghanistan. Der levde jeg sammen med mamma, pappa og en bror. Helmand er en stor by, - i byen og i området rundt var det veldig mye krig og utrygghet, så vi visste egentlig ikke - når vi gikk og la oss om kvelden - om vi ville våkne neste dag og være i live. En dag, da var jeg 7 år, reiste pappa inn til sentrum av byen for å gå på jobb, som vanlig. Den dagen kom han aldri tilbake, - vi vet ikke hva som skjedde med han, om han ble skutt eller tatt til fange. Han forsvant for oss...

På grunn av krigen bestemte mamma seg for at hun ville ta med broren min og meg og flykte til Iran. Vi

visste at det ville bli vanskelig å være der for Iran liker ikke så godt innvandrere eller flyktninger, - men det var i hvert fall ikke krig der. Noe oppholdstillatelse fikk vi ikke, vi bare levde og bodde i et område med andre afghanere - uten noen rett til å være der. Heldigvis fikk vi tak i et hus å bo i og vi, broren min og jeg, fant snart venner å være sammen med og leke med. Etter hvert måtte vi flytte, mange ganger, og når mamma jobba - hun fikk jobb med å samle inn pistasjnøtter - måtte vi klare oss på egen hånd, sammen med vennene våre. Noen skolegang fikk vi ikke, for vi bodde jo ikke egentlig der...

I Iran hørte vi mye om Europa, fra naboer og fra andre, - om hvor fint det var å bo der. Norge, spesielt, hørte vi ikke så mye om, - jeg visste i alle fall ikke noe om det landet da. Jeg bestemte meg for å flykte fra Iran og prøve å komme meg til Europa. Fordi vi hadde dårlig råd, kunne vi ikke flykte alle tre i familien; mamma og broren min ble igjen i Iran. Ved å reise med buss når det kjentes trygt, og ved å gå, klarte jeg å ta meg over grensa til Tyrkia. Det var egentlig ikke så vanskelig å klare det, men det var veldig slitsomt å måtte gå så mye og så langt. Da var jeg 15 år.

Jeg ble kjent med noen andre afghanske gutter og ble med dem til Istanbul. Der var vi i et par uker, så reiste vi til Izmir og derfra med båt til ei gresk øy. Da var jeg endelig i Europa. Etter hvert kom vi oss til

Athen, der fikk vi ofte overnatte og spise hos snille folk vi traff, - det var bra, for både jeg og de andre guttene hadde lite penger. Heldigvis ble vi aldri stoppa i Hellas av politi eller militære, så etter ei tid kunne vi prøve å komme oss videre til Italia. Det var vanskelig, for grensekontrollen var veldig streng. Men vi klarte å komme oss til Bari, - så reiste vi med tog til Roma. Hele tida var jeg sammen med andre afghanske ungdommer, - ikke de samme hver gang. Noen stoppa opp og ble igjen, andre kom til.

I Roma ble vi bare i to-tre dager, - da sov vi ute i en stor park. Jeg var redd, ja, kjemperedd; - det var veldig skummelt å være alene, særlig om nettene. Jeg tenkte mye på mamma og broren min og jeg savna dem hele tida....

Fra Roma reiste jeg videre til Paris, sammen med en annen gutt jeg traff på jernbanestasjonen. Den nye vennen min visste om en stor park i Paris der det «bodde» mange flyktninger, dit dro vi. Jeg fikk masse informasjon av de som bodde der om hvilket land som var best å bo i, og jeg bestemte meg for å prøve å reise til Norge. Etter ei uke i Paris fikk vi plass baki en stor lastebil som skulle til Sverige, så vi lasta inn mat og vann og musikk og dro av gårde. Heldigvis var det ingen kontroller av hva slags frakt lastebilen hadde, så vi kom trygt fram til Sverige - nokså nær grensen til Norge. Videre til Oslo reiste vi med tog, det gikk greit.

Da jeg kom til Oslo, var jeg redd for hva som skulle skje - og jeg tok først kontakt med noen afghanere som jeg møtte. De hjalp meg slik at jeg kunne kontakte politiet. Politiet oppførte seg veldig bra og jeg fikk søkt om oppholdstillatelse i Norge. Da hadde jeg vært på reise fra Iran i nesten et helt år - mest fordi jeg måtte være så lenge i Hellas, fordi det var så vanskelig å komme videre til Italia.

Jeg ble plassert på det som kalles transitt-mottak, først i Asker, så på Tanum - og så på Vestlandet - der jeg lærte meg å snakke nynorsk. Mens jeg var i transittmottakene var jeg ganske deprimert - fordi det var

så usikkert om jeg fikk bli i Norge, fordi jeg måtte vente så lenge og fordi jeg savna familien min. Etter som jeg ble kjent og fikk nye venner på mottakene, ble situasjonen min bedre.

Siste vår fikk jeg endelig beskjed om at jeg kunne få være i Norge, og jeg fikk Kragerø som kommune å bo i. Her trives jeg veldig godt, selv om det har blitt mange store forandringer i livet mitt. Til og med kulda har jeg blitt vant til nå. - Voksenopplærings-senteret har vært veldig bra for meg, - jeg har lært mye norsk, og det er bra, for jeg har jo skjønt at det er sant at «språket er nøkkelen». I tillegg har jeg fått mange gode venner der.....»

Det har ikke vært til å unngå at «Vi snakkes» sin utsendte har kjent seg ganske så berørt av det Jafar har fortalt, - av og til har jeg gjort meg noen tanker om den selvstendighet og styrke som han har måtte utvise, bare 15-16 år gammel. Han kommenterer det, indirekte: «Barn trenger jo oppdragelse og hjelp fra foreldrene, - men jeg var jo ingen «fjortis», og etter hvert så ble jeg litt sterk. Jeg prøver å tenke positivt og jeg vet at Norge er et rikt land som gir meg mange muligheter: Jeg kan få meg en utdanning og en jobb, jeg kan tjene penger - slik at jeg kan stifte familie og leve et godt liv».

Jeg spør Jafar om han har kontakt med familien sin nå, - det har han ikke, fordi verken post, internett eller telefon er tilgjengelig for mora og broren, som fortsatt er i Iran: «Men», gjentar han, «jeg tenker mye på dem og savner dem». Og videre: «ingen liker å reise fra familien sin eller hjemlandet sitt, - men jeg var nødt! Sånn er livet!»

Jafar kikker på klokka; han står på farten ut for å trene fotball, sammen med KIFs A-lag. «Det er fint å få trening», sier han, «og så er det bra å få snakke norsk og fint å være sammen med hyggelige gutter på banen».

Jafar pakker treningstøyet idet «Vi snakkes» takker for praten med en imponerende 17-åring.

Av Olav Drevland

JULETREFESTEN I STØLE KIRKE

2. nyttårsdag er det igjen klart for juletreff i kirka. I fjor var det fullt hus med barn og voksne som hadde satt av litt tid til å være sammen.

Gang rundt juletreet, sang og musikk, konkurranser, kake og kaffe og mye mer rakk vi å få med oss i løpet av et par timer på nyåret.

Og dette vil vi forsøke å få til i år også.

Vanligvis kommer det tre vise menn på besøk med gaver denne kvelden, men i år har vi mistanke om at det kommer fire! Hm. Mystisk.

Bli med og finn ut av dette her!

Gunvor Elise

100% dedikert til jobben!

-Jeg er utrolig privilegert som har hatt en slik jobb, og føler stor tilfredshet ved å hjelpe mennesker i en vanskelig situasjon – og det skal jeg fortsette med, sier Per Olav Tyvand. I 35 år har han drevet Kragerø og Drangedal Begravelsesbyrå. 1. januar overlater har roret til Øyvind Barland.

Når noen plutselig dør, er vi som står igjen i en særlig sårbar situasjon. Da trenger vi noen som både hjelper oss med det praktiske, som trøster, og som opptre på en klok og god måte. Per Olav Tyvand har i 35 år drevet Kragerø og Drangedal begravelserbyrå. Han er en institusjon i Vestmar-distriktet. "Alle" kjenner Per Olav og vet at når et dødsfall skjer blir det håndtert på en profesjonell måte.

Hvem er han, han som i så mange år har tatt hånd om omtrent alle begravelser i Drangedal og Kragerø? Hva motiverer han, hva er viktig for han i jobben, hvordan kan en være så engasjert i et så «trist» yrke i så mange år?

«Jeg har alltid likt å jobbe med mennesker, og jeg har aldri gruet meg til noen arbeidsdag. Mens mange syns fredagen er den beste dag i uka, liker jeg i grunnen best mandagen, for da ligger hele uka foran meg», sier Per Olav, «men jeg jobber jo hele helga også...» For det å drive et begravelsesbyrå er ingen vanlig jobb. Per Olav er i beredskap hele døgnet. Året rundt.

«Jeg har god helse – både fysisk og psykisk – godt humør og god ballast. Jeg begynte hos min far som 12-åring med å snekke kister. Far hadde et snekkerverksted hjemme, og jeg tjente lommepenger ved å sparkle, lime og male kistene. Fra 1962 kom kistene som byggesett. Da var det lettere for oss ungene å hjelpe til med arbeidet i verkstedet. Far var møbelsnekker, jobba blant annet ved Eikeland Møbel fabrikk og starta etterhvert eget verksted hjemme. På den tida var det vanlig at folk tok hånd om sine døde sjøl. Det var også noen eldre damer som reiste rundt og hjalp til med å stille de døde. Far hadde kjenn-

skap til andre begravelsesbyrå i de store byene og bestemte seg for å søke fylkesmannen om likvognløyve. Gjennom arbeidet med å levere kister hadde han sett hvordan de eldre damene arbeidet, og når de slutta med virksomheten, overtok han.»

Var du med faren din ute på jobb da du var ungdom?

«Ja, jeg husker særlig den gangen jeg for første gang var med til gamle Kragerø sykehus for å ta hånd om et dødt menneske. Far måtte vente med å ta bort sykehuslakenet til den døde var lagt i kista, for jeg syns det var så skummelt å se. Jeg husker ikke hvor gammel jeg var, men det var nok midt i tenårene.»

Var det en selvfølge at du skulle overta bedriften?

«Nei, vi var flere søsken, men var enige om at det bare var jobb for én person. Det var ikke aktuelt at flere delte på dette. Jeg jobba først i bank, men skulle være med far ett år for å hjelpe til. Jeg overtok mer og mer, og fra 1975 drev jeg hele firmaet.»

Hva har endret seg mest siden den gang?

«Den teknologiske utvikling både når det gjelder kjøleromsteknologi, telefon, utviklingen av biler, og ellers annet kontorutstyr som gjør arbeidet lettere.»

Per Olav ler litt og begynner å fortelle en historie om en av de første bilene de hadde. Ikke vanskelig å merke at dette engasjerer den motorinteresserte mannen!

«Vi kjøpte en 59-modell Opel Olympia, varebil. Den ble ombygget av Eilev Aakre i Smia i Årøsvingen. Han var utrolig dyktig og gjorde en fantastisk jobb! Bilen ble delt i to – kapp tvers av, forlenga med 25 cm, fikk satt inn sidevinduer, glidebrett for kiste – og ble en spesialbygget begravelserbil som vi brukte i 11 år!»

Per Olav fortsetter: «Kjøleromsteknologien er nok den viktigste endringen som har skjedd. Nå kan vi oppbevare de døde på en mer verdig måte, og de pårørende kan se avdøde helt fram til begravelsen. Mobiltelefonen har også gjort arbeidet

lettere. Faren min hadde ikke telefon hjemme i starten, så alle henvendelsene gikk via naboen som hadde telefon. Etter hvert fikk vi telefon, men da måtte jo noen være hjemme hele tida og passe den! Det var et stort framskritt å få telefonsvarer! Og nå mobiltelefoner! Da kan jeg ta båten ut i «Skjæra» og allikevel være tilgjengelig når noen trenger meg! Jeg kan til og med svare på henvendelser ved hjelp av handsfri i hjelmen på motorsykkelkultur.»

Har gravferdsskikkene forandra seg noe i den tida du har holdet på?
«Det har ikke vært store endringer der. Men før var det vanlig at gravferden gikk fra gårdstunet hjemme, gjerne med mat før og etter seremonien. For 20 år siden var det færre minnesamvær enn nå. Folk har bedre råd, og av og til opplever vi at kostnadene til minnesamværet er større enn selve begravelseskostnadene.»

Per Olav sier at det nå er mer vanlig at de pårørende ser den døde. Noen vil bevare minnene som de var, men det er sjelden at ingen i familien vil se avdøde. ”Jeg blir ofte spurt om råd – særlig i forhold til hva man skal si til barn når en de er glad i dør. Mange opplever at den som er død ikke lenger er slik de husker han. Det er på en måte bare kroppen som er tilbake”.

Hvordan nærmer du deg de mer dramatiske dødsfallene – ulykker eller der barn dør for eksempel?

«Forskjellen mellom meg og ambulanspersonell er at jeg ikke skal redde liv. Jeg blir bare tilkalt når noen allerede er døde. Dette gjør at jeg er mer forberedt på hva som møter meg, og jeg slipper den belastningen ambulansfolkene kan føle på når de ikke klarer å redde liv. Jeg har et veldig godt samarbeid med ambulanspersonellet. Vi snakker sammen etter dramatiske opplevelser. Når jeg blir ringt etter er det bare å gjøre jobben, så må vi snakke sammen om det vanskelige etterpå. Det tyngste er nok det å møte pårørende etter at for eksempel barn er døde. Samtidig er det slik at jeg opplever at jeg kan hjelpe, at jeg betyr noe for noen i den vanskelige situasjonen de er i. Det er meningsfylt».

Snart overtar Øyvind Barland ansvaret for begravelsesbyrået. Hva er det viktigste du kan gi videre av din erfaring til han?

«Han har allerede mye erfaring, og har jobbet deltid for meg i over 15 år. Han må være seg sjøl, og jeg er veldig trygg på at han kommer til å gjøre en god jobb. Han er en stødig person, og er vant til å jobbe i skjæringa mellom liv og død.»

Du er en mann med mye humor – det er vel også viktig for å klare denne jobben?

«Jeg trenger nok ikke humor for å klare jobben, men jeg trenger det for å koble av. Avkobling er viktig for meg. Jeg liker veldig godt å synge i kor. Jeg liker å være sammen med familien – og å være sammen med barnebarna. Det er avkobling det! Dessuten liker jeg å være i båt om sommeren – da slapper jeg godt av!»

Hva gjør du når noen har et veldig ulikt ståsted fra deg sjøl? Er det slik at kunden alltid har rett?

”Mennesker har ulike behov og ulike ønsker i forbindelse med dødsfall og begravelser, og det har jeg respekt for. Vi bistår alle, uansett livssyn og trossamfunn, og vi er opptatt av å opptre profesjonelt i forhold til det.

Vi nærmer oss nå jul, der glede og samvær med familien står i sentrum. Hva når noen dør i slike høytider? Er det mange begravelser i jula?

«Det er som regel begravelser i romjula, og det er alltid spesielt for de pårørende når noen dør i høytider. Det gjelder alle årets merkedager. Jeg husker spesielt en far som døde plutselig på 17.mai, rett før han skulle følge sin lille datter i barnetoget. Dette forsterker de vanskelige følelsene veldig og vil nok gjøre slike dager spesielle for de etterlatte bestandig.»

Hva nå Per Olav? Skal du slutte å jobbe og bare være førtidspensjonist?

«Nei, jeg skal jobbe halv jobb. Øyvind overtar til nyttår, og etter det er det han som bestemmer! Men jeg skal fortsatt jobbe i firmaet, og stå til tjeneste for de pårørende som trenger det.»

Per Olav framstår som født til den jobben han har. Han er heldig. Og vi er takknemlige for den jobben han har gjort i 35 år!

Tekst og foto: Bergit

«KIRKENS HUS»

- til glede og nytte for
byens befolkning

Sivilarkitekt Morten Lunøe har nå oversendt til bygningsrådet tegningene av "Kirkens hus", som Kragerø menighet skal reise på tomta ved siden av kirketrappa..

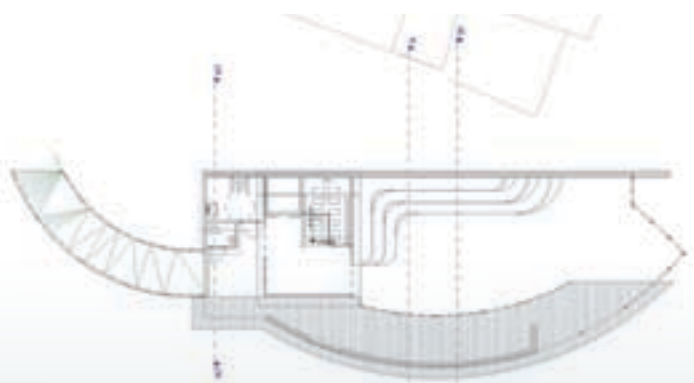
I planleggingen er det lagt vekt på at huset i hovedsak ikke skal rage høyere enn bakkenivået omkring kirken,

men føye seg fint inn som en forlengelse av fjellet som stikker fram langs innfartsveien, og på den måten underordne seg kirkebygget.

Vi har hatt metaforen "kirkeskipet" i tankene under planleggingen av huset. Det er en metafor som passer både for kirken og for Kragerø by.

I etasjen på grunnplanet skal det være parkeringsplasser. Midtetasjen skal romme kontorer for prestene og kirkevergens stab. Den øverste etasjen vil inneholde forsamlingshall, kjøkken, garderobe og toaletter. På taket er det tegnet inngang til trapper og heis, toaletter som kan brukes av folk som besøker kirken og et lite amfi som for eksempel kan brukes til små konserter på sommerstid.

Tegningene er nå oversendt Kragerø bygningsråd og Agder bispedømmeråd til godkjenning.

Takterrassen vil være til glede for hele byens befolkning, med flott utsikt, og vil være et positivt bidrag til planene om å gjøre området rundt kirken til et fremtidig parkanlegg og rekreasjonsområde.

PLAN TAK - FORELØPIG 03.11.2010

1:100 BPA HESJ-HUSET #1 m² + TAKTERRASSE 111 m²

Nybygget sett fra kirkens inngangsparti.

Her ser vi kirkens hus fra Trikotasjen. Det er lagt vekt på at bygget skal underordne seg Kragerø Kirke og være en naturlig forlengelse av fjellet. Vi ser også tydelig hvordan bygget uttrykker metaforen "kirkeskipet."

Kirkens hus sett fra toppen av kirketrappa. Legg merke til hvor lite av bygget som stikker opp over bakkeplan ved kirken. Det er kun Inngangspartiet med heis og trapp samt nye toaletter for kirken som synes her.

ØNSKER DU Å GI EN GAVE TIL "KIRKENS HUS"?

Det er et stort økonomisk løft for Kragerø menighet å reise et nytt forsamlingshus. Huset er lenge etterlengtet i forbindelse med barne- og ungdomsarbeid, eldretreff og andre sosiale sammenkomster. Forsamlings salen vil bli et lyst og vakkert rom med sjøutsikt som vil egne seg godt også til privat utleie i forbindelse med feiring av dåp, konfirmasjon, jubileer eller til minnesamvær.

Vi håper derfor på en dugnadsinnsats av folk i Kragerø. Små og store pengegaver tas i mot med stor takk. Det samme gjelder ideer til måter å få inn penger til den gode saken på. La oss gå sammen om å reise dette bygget!

Pengegaver kan settes inn på Kragerø menighetsråds øremerkede konto i Sparebanken Sør: **2801 22 89652**

Vennlig hilsen Kragerø menighetsråd

JUL LANGT HJEMMEFRA?

*Ditt hjem i utlandet,
Sjømannskirken!*

"VI SNAKES" HAR, i likhet med flere lokale aviser, snakket med to ivrige frivillige medarbeidere i Sjømannskirken på Gran Canaria. Lillemor og Lars Hasseid har tilbrakt mange vintere på Gran Canaria og har et nært forhold til Den norske Sjømannskirken.

"Visjonen til Sjømannskirken er å gi mennesker MOT til tro, håp og engasjement! Dette gjøres på mange ulike måter. Vår oppgave i Sjømannskirken er å være Kirkeverter 1-2 ganger i uken," sier Lillemor og Lars. "Da går vi rundt og snakker med besøkende. Mange er innom for første gang og er derfor ukjente med forholdene her nede. Sjømannskirken vil gjerne at nye gjester skal bli godt mottatt og at de skal føle seg hjemme i Kirken.

Gjensynsgleden med de fastboende er også alltid hygge-

lig her nede. Vi kjenner jo så mange. Besøkstallet varierer fra dag til dag – i vinterhalvåret opptil 1000 besøkende på enkelte dager. Med så mange besøkende er det vanskelig å komme i kontakt med alle, selv om det er mange kirkeverter. De fleste vil gjerne ha kaffe og vafler. Hver dag serveres også en varmrett, og risgrøt på lørdager er svært populært. Det ser ikke ut til at nordmenn kan unnvære lørdagsgrøten.."

De faste aktivitetene som drives i regi av Sjømannskirken på Gran Canaria er: Basargruppe, quiltegruppe, konfirmasjonsforberedelser, kor, barneklubben "Liv og Røre", KRIK på den norske skolen, baby- og småbarnssang, ungdomsklubb, og bibeltimer. Lars forteller at det er veldig stor kirkesøking her, og at Sjømannskirken derfor låner Den Katolske Kirke til gudstjeneste hver søndag kl 18.00 i vinter- halvåret.

Kirken rommer ca 400 mennesker, og er som oftest fullsatt. Begge to er med som kirkeverter her.

Vi snakkes lurer på hva som er den største forskjellen på å drive menighetsarbeid på Gran Canaria og i Kragerø?

"Noe av forskjellen kan være at Sjømannskirken er åpen hele dagen. Det er lettere å komme i kontakt med folk på den måten. Det sosiale over en kopp kaffe betyr mye for mange" sier Lillemor.

"Hver mandag møtes ca 25 damer fra kl 10-13 fra oktober til april. Vi syr, broderer, strikker og hekler bruksting til den store julebasaren og julesalget vårt. Julemessen var i år 16. – 17. november, med høytidelig åpning av den norske Konsulen Gry Rustad. Basar og salg innbrakte hele 207.000 nkr."

Hva er juleprogrammet for Sjømannskirken i år?
"Første søndag i advent har vi arrangementet "Vi synger Julen inn". I år var det kor-seminar med den kjente dirigenten Per Oddvar Hildre, med påfølgende konsert. Sjømannskirkens kor og koret i Den Norske Klubben sang for fullsatt kirke, og 200-300 personer måtte stå ute og høre. Kollekten innbrakte 4200 eur, dvs 35.000 n.kr! Disse pengene går til Sjømannskirkens arbeid blant vanskeligstilte."

Lars påpeker at det er mye arbeidsledighet på øya, og dårlige trygder, mange familier har det vanskelig, så pengene kommer godt med i kirkens arbeid blant de som strever.

Lars forteller videre at det søndag 12. desember er et fellesarrangement med Den Norske Klubben. Turgåere tar på seg nisselua og går til Norskeplassen der det er Friluftsgudstjeneste og gang rundt juletreet (palmene). "Dette er et veldig populært tiltak med flere hundre mennesker til stede. Korene synger også ved denne tilstelningen."

Lillemor sier at det på julaften er to gudstjenester i den katolske kirkens lokaler. Deretter er det julekveld kl 19 med diverse program, kaffe og kaker. Det er ingen fellesmiddag, men det er gang rundt juletreet, juleevangeliet leses og det er pakker til ungene. "Denne kvelden samles rundt 300 mennesker til julekveld i Sjømannskirka" sier Lillemor. "En del av de fastboende feirer jul i Sjømannskirken, men det er også mange kortidsbesøkende som kommer hit istedenfor å være på hotellene."

Lillemor og Lars vil gjerne at vi tar med et vers fra Sjømannskirkens sang, som illustrerer godt det arbeidet de og flere andre driver i Sjømannskirkene verden over:

"Kirken reist i verdens hverdag, bringer Jesu gledes bud, taler trøst til tunge tanker, viser vei til nådens Gud. Himmellens fellesskap på jord, samles her ved alterbord"

"I Sjømannskirken er vaflene et viktig symbol på omsorg og kjærlighet til medmennesker. Men vaflene er så mye mer enn god kaffemat og et symbol. De kan åpne rom hos mennesker på reise – de kan åpne hjerter og de kan utløse den gode samtalen hvor gleder og sorger i hverdagen deles. Vaflene hjelper oss å gi hjertevarme." (hentet fra Sjømannskirkens blad, nr 6/2010).

Vaffelopskrift

**FRA SJØMANNSKIRKEN
PÅ GRAN CANARIA!**

6 egg

1 1/2 kopp sukker

1 l søtmelk

900 g hvetemel

2 ts bakepulver

1 ss vaniljesukker

1 ts salt

2 ts kardemomme

350 g smør

Du betaler ingenting–

med mindre Du blir bedre allerede under den første behandlingstimen.

Du er hjerteligst velkommen til Smerteklinikken Volumkna.No

Smertebehandling både akutt og kronisk

Timebestilling: 98 62 61 00

Tyvand
Kragerø og Drangedal
Begravelsesbyrå

Telefon: 35 98 21 94

Kragerø Sentrum

-nille

Midt i sentrum
Hva er det vi ikke har?

Telefon 35 98 40 00

Biørnebyen

Optiker Vestøl as
35 98 17 56
Torvgt. 20, 3770 Kragerø

Fagmøbler består av mer enn 70 butikker over hele landet. Som medlem kan vi tilby et stort utvalg møbler til konkurransedyktige priser. I tillegg får du tryggheten ved å handle i nærbutikken.
Velkommen til en byggelig handel!

Solbekk
MØBLER AS

Tlf 35 98 17 28
Besøk vår hjemmeside
www.fagmøbler.no/solbekk

Arkitekthuset Kragerø AS
MORTEN LUNØE
Sivilarkitekt MNAL NPA

Europpris
MER TIL OVERS

PAULSEN
P. A. Heuchsgt. 18 – 35 98 15 88

Ørvik
PLANTEMARKED a.s
Dalaneveien 2 - 35 98 36 00

Brødr. Wiig
35 98 12 96 - 35 98 05 00
Selvbetjening – servicebiler
Maskinvask – kioskvarer – AVIS

Frithjof Johnsen
35 98 16 68
JERNIA

Kragerø Blomsterleverandør
i over 100 år

35 98 18 14 – 35 98 22 09 – 35 98 20 87

Hjallum A.s
Ing. og aut. Rørleggerforretning
Tlf. 35 98 13 75 Fax 35 98 35 65

Skåtøy Regnskapsservice

Den lokale leverandør av gravmonumenter
Navntilførsel, oppussing m.m.

Tlf. 35 99 04 04 • Fax. 35 99 83 44 – Ta kontakt for avtale

Elifag **IE** Kragerø Elektriske
35 98 65 60 • www.krageroelektriske.no

Butikkene
TORLEIF KILÉN
Storgt. 15, Kragerø 35 98 16 11
Volum, Sannidal - 35 98 78 10

Weifa
Norske legemidler
– produsert i Kragerø!
www.weifa.no

Hverdagsengler

På bordet i kjøkkenet står en engel i hele desember. Den holder et lys i armene sine, og jeg må tenne det hver dag. For det er ofte noen eller noe jeg tenker på, eller det er bare koselig med et tent lys.

Ni liker å pynte til jul. Engler er populært som aldri før, og vi finner dem like forskjellige og unike som vi mennesker er. Og vi henger opp hjerter – ute og inne – små og store. Kanskje tenker vi på en spesiell når vi pynter med dem? Kanskje må enkelte hjerter henge fremme hele året, for sånn er det bare? I kjøkkenvinduet vårt bor det to engler som ikke vet hva det er å bli rydda bort etter jul. Ei lita rampete og blid jente med hestehale leker seg på ei sky, og en litt mer fornuftig utgave som passer på mens hun småklimprer litt på harpa si.

Men det jeg egentlig tenker på er noen andre slags engler, noen vi kan kalle for hverdagsengler. Mennesker rundt oss som gjør hverdagen lettere på forskjellige måter, som får oss til å glede oss over dagene, enda det ofte kan være motbakker og alt ikke er som vi kanskje ønsker. Vi kjenner dem igjen når vi møter dem, enten de er små eller store. Det fine er at hverdagsengler kan vi være for hverandre hele tida, ikke bare til jul. Med kjærlighet og omsorg – hjerter og engler.

Kos deg med dette flotte diktet om hverdagsengler.

Gunvor Elise

EN HVERDAGSENGEL

En hverdagsengel går ved din side med små, varsomme skritt.

Lytter, tar seg tid.

Ser - og er tilgjengelig.

En hverdagsengel fordømmer ikke men, viser omsorg og er nær.

En hverdagsengel har visdom.

Den invaderer ikke

Men, støtter og er utfordrer – på samme tid.

Den overtar ikke rattet når du har kjørt deg fast, men legger planker under hjulene så de får feste.

En hverdagsengel har humor

er gledesspreder

og jubler når du lykkes.

En hverdagsengel tåler dine tårer

og er ikke redd for å vise sine egne.

En hverdagsengel har trygg lagringsplass for betroelser

helt fri for lekkasjer.

En hverdagsengel opererer i det stille

og etterlater seg ikke store merker i terrenget.

MEN:

Et tynt gullstøv

observeres på grusen når den har passert.

Unni Wenche Lindberg

Min MENING

Kari
Wærmo

Førjulstanker

Jeg har en stol i stuen. Bestefar sin stol.

Det er en unnselig liten sak, snekret i tre. Den stod på kjøkkenet hos besteforeldrene mine, under kaffekverna på veggen. Der pleide bestefar å sitte mens bestemor laget mat. Kjøkkenet på Holte, husets hjerte. Minnene kommer lett, gode minner gjør ofte det.

Nå står stolen her hos meg på Midtbøen. Ingen andre ville ha den, den er jo ikke verdifull eller vakker på noen som helst måte. Men for meg er den umåtelig fin. Jeg sitter i

den, lar hendene mine stryke over kanten på armlenene. Malingen er slitt der. Jeg bøyer fingrene rundt og kjenner trygghet i det å vite at slik satt bestefar også. Hans hender har hvilt akkurat her hvor mine hender ligger nå. Hans arbeidsnever, og mange andres hender har formet treverket gjennom mange års bruk. Der fikk jeg sitte og dingle med bena i skrekkblandet fryd mens bestemor brettet fillerya tilside og gikk ned i den skumle kjelleren gjennom luka i kjøkkengulvet, og kom opp igjen med goro og juleøl.

De små hendelsene, det som barn husker og tar med som bagasje på veien mot voksenlivet.

Når jeg sitter i bestefars stol blir jeg litt liten igjen. Husker og kjenner hvor godt det var å være et trygt og beskyttet barn. Kjenner på den gode følelsen av familie og tilhørighet. De nære tingene, de ukompliserte dagene.

I en stall, i en mørk og kald desembernatt, fødte Maria et guttebarn. Hun pakket godt rundt barnet og la ham i en krybbe. Hun var ikke alene, Josef var ved hennes side hele tiden. Englene og hyrdene var også der, glade for denne lille gutten som var kommet til verden.

Dette er essensen i Julehøytiden. Og det er dette vi glemmer i vår streben etter å rekke frem tidsnok. Livene våre har blitt for krevende. Vi fyller timene til bristepunktet. Aller mest når det nærmer seg Jul.

Jeg tror det er på tide å finne frem en "bestefarsstol", sette seg ned og fokusere blikket på det som er aller nærmest. Stallen, krybben og barnet.

Julen er en kjærlighetserklæring fra Gud til oss mennesker. For så høyt elsker han oss at han lot Jesus komme hit. Kanskje vi nå skal forsøke gi ham litt tilbake? Ved å vise kjærlighet til oss selv og vår neste.

*Ha en Fredfull og God Jul
Klem fra Kari*

Kirkens juleprogram

2010

24. DESEMBER - JULAFTEN

- Seniorsenteret kl.10.30:
Juleandakt . Diakon Berit Lian
- Marienlyst sykehjem kl.12.00:
Juleandakt.. Diakon Berit Lian
- Tangeheia Omsorgsbolig kl.13.00:
Juleandakt. Diakon Berit Lian
- Kragerø kirke kl. 14.00:
Gudstjeneste. Mini-mini. Sam Tore Bamle
Oftring til Kirkens Nødhjelp og menighetsarbeidet
- Kragerø kirke kl. 16.00:
Gudstjeneste. Kragerø Jentekor. Sam Tore Bamle
Oftring til Kirkens Nødhjelp og menighetsarbeidet
- Stabbestad Omsorgsbolig kl. 12.00: Juleandakt.
H.Monsen og G. Fjellheim
- Skåtøy kirke kl. 14.00:
Gudstjeneste. H.Monsen. Barn synger.
Per Apelseth, julesang og dikt.
Oftring til Kirkens Nødhjelp
- Støle kirke kl. 16.00:
Gudstjeneste. H.Monsen. Barn synger.
Per Apelseth, julesang og dikt.
Oftring til Kirkens Nødhjelp

25. DESEMBER - 1. JULEDAG

- Kragerø kirke kl.11.00:
Høytidsgudstjeneste. H.Monsen. Kragerø kantori
Oftring til Det Norske Misjonsselskap

26. DESEMBER - 2. JULEDAG

- Støle kirke kl.11.00:
Høytidsgudstjeneste. Sam Tore Bamle. Støle kirkes
korggruppe. Oftring til Det norske Misjonsselskap.

TIRSDAG 27. DESEMBER

- Kragerø kirke kl.19.00:
Romjulsconsert. Robert Carding. Kragerø Jentekor og
medlemmer fra Kragerø Kantori. Benjamin Brittens
Cermony of Carols fremføres.

31. DESEMBER - NYTTÅRSAFTEN

- Skåtøy kirke kl.16.00:
Fakkelyvandring til Darefjell. B.Modalsli.
- Kragerø kirke kl.23.15:
Gudstjeneste B.H.Modalsli
Oftring til Kirkens Bymisjon

LØRDAG 1. JANUAR - 1. NYTTÅRSDAG

- Kragerø kirke kl.12.00 (NB !).
Økumenisk gudstjeneste. Alle byens kirkesamfunn
inviteres til å delta. B.Modalsli. Oftring til Det norske
Bibelselskap.

SØNDAG 02. JANUAR - 2. NYTTÅRSDAG

- Støle kirke kl.17.00:
Familiejuletreffest. H.Monsen og G.Fjellheim. Hellig
tre konger. Sang. Åresalg til menighetsarbeidet.
- Kragerø kirke kl. 18.00:
Violin og klaverkonsert. Elever fra Purcell skole i Lon-
don.

FOR ALLE ARRANGEMENTER, SE ANNONSER
I KV FOR EV. ENDRINGER !

JULETRIFEST

God, gammeldags
juletreffest i

STØLE kirke

Søndag 02.januar kl.17.00

- Sang

- De tre vise menn

- Åresalg

- Vi går rundt juletreet.

Ta med noe å spise.

Drikke fåes.

**VELKOMMEN TIL
LEVANGSHEIA MENIGHET!**

Normisjonens vinterprogram:

21. des «Vi synger jula inn» Mini, Singspi og
Mega

1. jan Økumenisk gudstjeneste i Kragerø
kirke kl 12.00

5. jan «Hellige tre kongers fest». Julefest kl
17.30 i Løkka med Mini og Mini-Mini.
Ta med rester fra julebaksten!!

20. jan Formiddagstreff kl 11.00 i Løkka

6.febr E-18

8.febr Mega inviterer til Korcafé!

17.febr Formiddagstreff kl 11 i Løkka

20.febr Markering av Bibeldagen. Arr: Felles-
møtekomiteen

3.mars Årsmøte Kragerø Normisjon

5.mars 3-retter'n

6.mars E-18

17. mars Formiddagstreff

KRAGERØ KIRKE

Adrian Ehnebom Lunden
Adrian Myrstrand Sandland
Jonas Hoxmark Simonsen
Adam Dahlø Jacobs
Helen Lutro

SKÅTØY KIRKE

14.11 Tirill- Marie Løfaldli Pedersen

KRAGERØ

Walter Thorbjørnsen
Grete Lunøe Phil
Ranveig Johnsen
Olaf Brataker
Per Andersen
Edvarda Røssum
Iris Elinor Synnøve Graneng, begravd i Sannidal
Ragnhild Carlsen
Gerd Tellefsen
Thomas Grøgaard
Ingeborg Solveig Bohlin
Dagny Grimrud, begravd i Sannidal
Margit Gundersen, begravd i Sannidal
Ragnhild Kristiansen
Astrid Rigmor Arnoldsen
Rayner Bohnhorst
Elisabeth Anderson
Jenny Johannesen
Kari Martinsen

SKÅTØY KIRKEGÅRD:

Elsa Lillian Thoresen

JOMFRULAND KIRKEGÅRD:

Tone Kristine Gundersen

ETTERMIDDAGS- KAFFE I STØLE KIRKE

Søndag 06.februar
kl.16.00.

*Sitt ikke hjemme
alene, men kom til en
enkel, sosial samling der
vi spiser og hygger oss!*

Levangsheia
Normisjon

KRAGERØ MENIGHETSKONTOR

Prost Bente Heibø Modalsli:
35 98 63 62- 97 71 18 04

Sokneprest Harald Monsen:
35 98 63 60- 90 07 65 44

Sokneprest Harald Gulstad:
35 98 63 67- 99 72 40 54

Diakon Berit Lian:
35 98 63 66-99 26 82 98

Sekretær Berit Daland: 35 98 63 61
Kontortid.: Tirs - tors, Kjernetid: 09-14

Kirkevergekontoret i Kragerø
Kirkeverge John Kristian Stranden:
35 98 63 64 - 48 21 20 12

Konsulent, kirkegårdssaker:
Bertha Gautefall Hiis: 35 98 63 63

Kantor Kragerø Sokn:
Robert Carding: 35 98 09 15

Kantor i Levangsheia og Skåtøy Sokn:
Gunvor Fjellheim: 47 60 34 01

Vi snakkes

Menighetsblad for Kragerø Prestegjeld

Menighetskontoret:

Besøksadr.: Torvgata 7, 3770 Kragerø
Postadr.: Pb 128, 3791 Kragerø
Bank: 2655.55.76403

Redaksjonskomite:

Olav Dreveland 35 98 23 61
Harald Monsen 35 98 17 49
Bergit Haugland 97 48 77 11
Morten Skjævestad 915 82 214

ADVENTSMIDDAG

i Løkka

Lørdag 4. desember ble det invitert til en spesiell middag i Løkka.

De 37 personene som hadde meldt seg på uten helt å vite hva de gikk til, ble delt inn i grupper for matlaging, pynting og program. Praten gikk livlig og aktivitetsnivået var høyt mens duften av god mat spredte seg i lokalene.

Små to timer etter ankomst kunne alle sette seg til flotte bord, nyte en god 3 retters middag med diktlesning, fortellinger, allsang og quiz innimellom.

En fin kveld i fellesskapets ånd!

«Underholdnings - gruppen»

«Hovedrett - gruppen»

«Kjøkkengjengen»

«Matsserveringen»

JULEGAVE

til menighetsbladet!

I et tidligere nummer skrev redaksjonen litt om økonomien for bladet vårt. Bladet skal være selvsagt, så vi er avhengige av at mange betaler en frivillig kontingent.

Nå ber vi leserne om en julegave!

Å legge en giro inn i bladet koster såpass mye at det har vi "skrinlagt".

Veldig mange betaler nå sine regninger via nettbanken. Hvis ikke dette passer deg, så gå det selvsagt an å skrive ut en giro, eller du kan betale direkte i Kragerø Sparebank.

Gironummer til bladet: **2655.55.76403**

GUDSTJENESTER

01. JANUAR - JESU NAVNDAG

Kragerø kirke kl.12.00

Økumenisk gudstjeneste. Modalsli.

02. JANUAR – KRISTI ÅPENBARINGS DAG

Støle kirke kl.17.00

Menighetens familie –juletreffest. Monsen

09. JANUAR – 1.S.E. KRISTI ÅPENBARING

Skåtøy kirke kl.11.30 Gudstjeneste. Modalsli

16. JANUAR – 2.S.E. KRISTI ÅPENBARING

Kragerø kirke kl.11.00 Gudstjeneste. Monsen

Støle kirke kl.11.00 Gudstjeneste. Gulstad

23. JANUAR – 3.S.E. KRISTI ÅPENBARING

Kragerø kirke kl.11.00 Gudstjeneste. Monsen

30. JANUAR – 4.S.E. KRISTI ÅPENBARING

Støle kirke kl.11.00 Gudstjeneste. Modalsli

Kragerø kirke kl.18.00 Kveldsgudstjeneste. Modalsli

06. FEBRUAR – 5.S.E. KRISTI ÅPENBARING

Ingen gudstjenester i kirkene.

13. FEBRUAR – VINGÅRDSSØNDAG

Kragerø kirke kl.11.00 Gudstjeneste. Monsen

Skåtøy kirke kl.11.30 Modalsli

20. FEBRUAR – SÅMANNSSØNDAGEN

Kragerø kirke kl.11.00 Gudstjeneste. Gulstad

Støle kirke kl.11.00 Gudstjeneste. Monsen

27. FEBRUAR – KRISTI FORKLARELSES DAG

Kragerø kirke kl.18.00 Kveldsgudstjeneste. Gulstad

06. MARS – FASTELAVNSSØNDAG

Kragerø kirke kl.11.00 Gudstjeneste. Monsen

Støle kirke kl.17.00 Årsmøte / årsfest. Modalsli.

13. MARS – 1.S.I FASTE

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste. Wohlenberg

Skåtøy kirke kl.11.30 Gudstjeneste. Monsen

20. MARS – 2.S.I FASTE

Støle kirke kl.11.00 Gudstjeneste. Monsen

Kragerø kirke kl.18.00 Kveldsgudstjeneste. Monsen

27. MARS – 2.S. I FASTE

Kragerø kirke kl.11.00 Gudstjeneste. Monsen

03. APRIL – 4.S. I FASTE

Støle kirke kl.11.00 Samtalegudstjeneste. Monsen

Kragerø kirke kl.18.00 Samtalegudstjeneste. Monsen

10. APRIL – MARIA BUDSKAPSDAG

Kragerø kirke kl.11.00 Gudstjeneste. Modalsli

Skåtøy kirke kl.1.30 Gudstjeneste. Wohlenberg

Jule ANDAKTEN

av Tron Sannum Mathisen

Fred på jorden!

Det var en konsert som satte spor. Månen hadde ingen opplevd før. Harmonier, klanger, opptreden ... – alt var annerledes. Det ble fremført med en samklang mellom tekst og melodi som aldri før var presentert. Vekslingene mellom kor og solist var effektfulle, og kanskje best av alt ... Lysshowet og sceneopptreden.

Publikum var selvsagt også helt med. Aldri hadde vel noe fengslet publikum slik som denne konserten. De var målløse over det de fikk oppleve. Det var et kjempevellykket arrangement som vil bli husket i generasjoner. Enda det var en friluftskonsert. Bare så synd så alt for få fikk oppleve den «live». Det var ikke samlet 6-7000 mennesker slik vi kjenner det fra sommerens Skjærgårdsgospel. Nei, kun en håndfull fremmøtte fikk oppleve konserten. Allikevel har den satt spor etter seg i historien. Det var et så velskrevet stykke musikk at den formelig ble etset fast i de fremmøtte. Og siden har sangen gått som en farsott over jorden. Bedehusmusikken og rockebandet. Menighetskoret og countrygruppen.

Barnekoret og operasangeren. Gospelgruppen som øver hver fredag. Alle har den på repertoaret slik den har tonet ut over jorden siden urpremieren på Betlehemsmarkene for 2000 år siden:

*Ære være Gud i det høyeste
og fred på jorden blant mennesker
som har Guds velbehag.*

Det var englenes budskap til menneskene julenatt. Noe stort og vesentlig hadde skjedd. Og det ble ikke fortalt i en sukkersøt og ufarlig julesang som visker virkeligheten ut foran øynene våre. Nei, det var et innhold som

skulle åpne øynene våre overfor en verden som skriker. En verden bestående av enkeltindivider som deg og meg. En verden som skriker om fred. Fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag. Slik det engang var i paradiset.

Slik Gud hadde tenkt at skulle bli på jorden. Lik fordeling godene. Mat og klær til alle. Et hjemland til alle. En tilværelse der krig var ukjent. En slik tilværelse er det vi alle ønsker oss. En tilværelse der vi er i harmoni med Gud og med oss selv. - Og med andre mennesker.

En slik tilværelse sang englene om. De sang om en ny epoke som skulle ta til ved Jesu fødsel. En ny epoke som skal vare til evig tid. Under en ny himmel og en ny jord. Der vår lengsel etter fred og fordragelighet skal gå i oppfyllelse. Så la oss lytte etter julenattstonene og la de bli vår livsmelodi. Gi Gud æren, og ta imot den kraft som gir oss fred i hjertet. For fred med Gud vil skape fred på jorden. Dette er tonene vi trenger i en verden som synes å ha gatt helt av hengslene.

La oss sammen la julenattstonene på alvor og gjøre vårt for å rette opp en skakkjørt verden. La oss holde fred med foreldre, barn og ektefelle. Fred og fordragelighet med naboene. Åpenhet og vennlighet overfor våre nye landsmenn. La freden begynne hos deg. Og la den begynne nå.

*Ære være Gud i det høyeste
og fred på jorden blant mennesker
som har Guds velbehag.*

*Vi Snakkes-redaksjonen har plukket fram
en juleandakt som stod i Menighetsbladet på slutten av
1990-tallet, som vi mener fortjener å bli lest igjen!*